

คำเทศนาเรื่อง “ อยู่ใช้ชีวิตอย่างมีคุณค่า ”

ข้อพระคัมภีร์ : ปัญญาจารย์ 5-6

ผู้เทศนา อ.เรวัฒน์ เทพจักร ณ คริสตจักรศิโยนกรุงเทพ 15/04/2012

คำนำ : ชีวิตของพระเยซูคริสต์ถือว่าเป็นแบบอย่างของคนที่มีชีวิตอย่างมีคุณค่าที่สุด 33ปีที่ดำเนินในโลกนี้สั้นๆ แต่ได้ทำคุณประโยชน์อันเนืองนิตย์ ได้ทำภารกิจยิ่งใหญ่จนกระทั่งสำเร็จ และในที่สุดก็ได้กลับสู่สวรรค์ แต่ชีวิตของเราทุกคนวันนี้ก็กลับอยู่นานๆ ในโลกนี้ บางคนอยู่ 60-90ปีแต่เรากลับเสียเวลากับสิ่งที่ไร้ค่า สิ่งที่ไม่สำคัญที่สุดเลย เรากลับทุ่มเทชีวิตลงไปกับสิ่งเหล่านั้นที่ไม่ได้เป็นแก่นสารใดๆ เราจึงเหมือนคนปราศจากเป้าหมายและทิศทางชีวิต จึงทำให้เราสับสนว่าแท้จริงอะไรคือสิ่งที่สำคัญที่สุดของการมีชีวิตอยู่ในโลกนี้ ดังนั้น คริสเตียนจะต้องกลับมาทบทวนชีวิตของตนเองทั้ง 7 ประการในเช้าวันนี้คือ

หนึ่ง : เราต้องทบทวนคำพูดของเราเอง ปญจ 5:1-7 การพูดจาของเราเป็นอย่างไรบ้าง ?

คำพูด “ก่อนพูดเราเป็นนายคำพูด หลังพูดคำพูดเป็นนายเรา” ตัวอย่าง : ปลาหมอตายเพราะปาก หมายถึงคนที่ชอบพูดพล่อย ๆ

รู้เท่าไม่ถึงการณ์หรือพูดแสดงความอวดดี จนตัวเองต้องรับเคราะห์ก็เพราะปากของตนเอง สำหรับวันนี้มาจากปลาหมอตายอยู่ในลำน้ำ มักชอบผุดขึ้นสูบเหยื่อหรือน้ำบ่อ ๆ

จนเป็นที่สังเกตของนักจับปลาได้ว่า ปลาหมอตายตรงไหน ก็เอาเบ็ดลกลงไปตรงนั้นไม่ค่อยพลาด จึงเรียกว่า ปลาหมอตายเพราะปาก

ทำนองเดียวกัน : พระคัมภีร์สอนให้ระมัดระวังในเรื่องคำพูดต่อพระเจ้า คำอธิษฐาน คำสัญญา การรับปากพระเจ้าว่าจะสิ่งนั้นสิ่งนี้ แต่ไม่ได้ทำตาม

พระคัมภีร์เตือนเรื่องลิ้นว่า ลิ้นเป็นอวัยวะที่เล็กแต่มีอำนาจทำลายยิ่งใหญ่ คนที่สามารถควบคุมลิ้นของตนเองให้เชื่อได้ก็ดีที่สุด ลิ้นนั้นเต็มไปด้วยพิษร้ายแรง

ยก3:2-10 นั้นหมายความว่า มนุษย์จุดอันตรายคือปาก การสนทนากับผู้อื่น การพูดคุยกับคนอื่น ๆ จะต้องระมัดระวังให้ดี เกรงว่าเราจะใช้ลิ้นไปในทางไม่ถูกต้อง

ไม่ถวายเกียรติ ใช้ลิ้นไม่ถูกงาน และเราจะทำลายตัวเองก็ด้วยลิ้นของเราเอง ดังนั้นเราต้องระมัดระวังให้ดี จะพูดแต่ความจริงที่จริง พูดแต่การเสริมสร้าง

และระมัดระวังที่จะไม่สรุปว่าตนเองเป็นคนพูดจริงเสมอไม่เท็จเลย เป็นคนพูดตรงๆ พระคัมภีร์เตือนไม่ให้เรายุโมโออวดถึงวันพรุ่งนี้ สภษ. 16:27 คนไร้ปาก

ปอง□ทำ□ความ□ชั่ว วาจา□ของ□เขา□เหมือน□อย่าง□ไฟ□ลวก

สภษ. 22:11 บุคคล□ที่□รัก□ใจ□บริสุทธิ์ และ□วาจา□ของ□เขา□มี□กรุณา□คุณ□จะ□ได้□พระ□ราชา□เป็น□มิตร

สภษ. 4:24 จง□ทิ้ง□วาจา□คดๆ เสีย และ□ให้□คำพูด□ลด□เสียง□ห่าง□จาก□เจ้า

ดังนั้นขอให้เราพูดเหมือนพูดต่อพระเจ้า เราจะต้องระมัดระวังลิ้นของเราให้ดี บริหารควบคุมลิ้นให้ดี ไม่ใช่ทุกเรื่องที่รู้มา หรือคิดได้จะพูดไปเสียหมด

ต้องพิจารณาพิเคราะห์ว่าพูดแล้วเสริมสร้างหรือทำลาย ? พูดไปสองไพเบี้ย นิ่งเสียตำลึงทอง ภาชิตถูกทำนอง เตือนเราให้ให้เหตุผล พูดไปให้เป็นเรื่อง

คนขุนเคืองเพราะคำตบ นิ่งไว้ใจอดทน ตำลึงทองเป็นของเรา

สอง : เราย่าเมินเฉยต่อปัญหาของผู้อื่น ปญจ5:8 -9

พระคัมภีร์สอนคนจน คนที่ยากลำบาก คนที่ถูกกดขี่ซึ่งจะอยู่กับเราเสมอไป มก. 14:7 ด้วย□ว่า□คน□ยาก□จน□มี□อยู่□กับ□ท่าน□เสมอ

และ□ท่าน□จะ□ทำ□การ□ดี□แก่□เขา□เมื่อ□ไร□ก็□ทำ□ได้ แต่□เรา□จะ□มี□อยู่□กับ□ท่าน□เสมอ□ไป□ ในสังคมของเรามีทั้งคนฐานะดี และคนฐานะยากจน อ.

คำเทศนาเรื่อง “ อยู่ใช้ชีวิตอย่างมีคุณค่า ”

เขียนโดย อ.เรวัฒน์ เทพจักร

วันอาทิตย์ที่ 15 เมษายน 2012 เวลา 21:27 น. - แก้ไขล่าสุด วันอาทิตย์ที่ 15 เมษายน 2012 เวลา 21:29 น.

มายเออร์กล่าวว่า ในโลกนี้เพียงแค่เศรษฐี 7 คนในโลกนี้เทเงินช่วยเหลือ คนจนจะหมดไปจากโลกนี้ทันที แต่วันนี้คนหลายคนถูกกระทำ และอยู่ในความลำบาก ระวังที่เราจะไม่อาศัยอยู่อย่างมีความสุข กินดื่มเที่ยว ดูหนังฟังเพลง ชื้อของดีๆ เพื่อตัวเอง แต่เรากลับเมินหน้าเสียวจากคนที่ยากลำบาก มธ. 25:40 แล้วพระเจ้าบอกข้าพเจ้าว่า ‘เราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า ซึ่งท่านได้กระทำแก่คนใดคนหนึ่ง ในพวกพี่น้องของเรา นี้ ถึงแม้จะต่ำต้อยเพียงไร ก็เหมือนได้กระทำแก่เราด้วย’ 1ยน. แต่ถ้าผู้ใดมีทรัพย์สินสมบัติในโลกนี้ และเห็นพี่น้องของตนขัดสนแล้ว ยังใจเล็งใจจ้องตาไม่สงเคราะห์ให้ความรักของพระเจ้าลงอยู่ ในผู้นั้นอย่างไรก็ได้ การเมินหน้าจากคนที่ยากลำบากก็เหมือนการตัดช่องทางแห่งพระพรจากพระเจ้าไปเสีย สำหรับหลายคนนั้นก็ยากจนเป็นผู้รับฝ่ายเดียว แต่เราควรจะขอพระเจ้าที่จะเป็นผู้ให้ผู้อื่น

ทำไม ปญจ 5:9 ไร่นาใดที่มีกษัตริย์อยู่นั้น นั่นหมายถึงว่า พระเจ้าเป็นเจ้าของทรัพย์สินสมบัติของเรา พระเจ้าเป็นเจ้าของชีวิตของคนเหล่านั้น เราจะต้องใช้ชีวิตที่อยู่ในโลกนี้ดูแลคนเหล่านั้นด้วย

สาม : เงินทองคือพระพร แต่ไม่ใช่คำตอบของชีวิต ปญจ 5:10-12

- เงินทองไม่ได้ทำให้ใครรู้สึกอับอาย
- เงินทองไม่ได้ทำให้ใครหลับสบาย
- เงินทองถ้าไม่บริหารจัดการดีก็สูญเสียได้ง่ายๆ

คริสเตียนจะต้องมีความเข้าใจในเรื่องทรัพย์สินสมบัติในโลกนี้ว่า พระเจ้าคือผู้ประทานให้เรา ทรงให้เรา มีสติปัญญา ให้เรามีแรงกำลัง ให้เรามีช่องทางหาเงินทอง แต่เราจะต้องไม่ใจรักเงินทองหรือหลงอำนาจของเงินทอง ระวังไม่มีใครที่อมเงิน และความสำคัญของชีวิตคนไม่ได้อยู่ที่การมีเงินก่อน คนที่เป็นกรรมกรอาจจะลำบากและดีกว่าคนมั่งมี และเงินทองที่พระเจ้าให้เรา เราต้องอธิษฐานขอให้เรามีสติปัญญาในการใช้อย่างมีค่า บริหารจัดการให้ดี เพราะถ้าเราจัดการไม่ดีเงินทองก็จะหมดไปอย่างรวดเร็ว และจะถูกใช้อย่างไม่มีค่า

สี่ : ชีวิตเราอย่างไร ก็จะไปอย่างนั้น ปญจ 5:15-17

ชีวิตของมนุษย์ที่เกิดมาในโลกนี้นั้น ไม่ได้บังเอิญแต่เกิดมาโดยตั้งใจของพระเจ้า พระเจ้าทรงกำหนดเขตแดนให้เขาอยู่ กจ. 17:26 พระองค์ได้ทรงสร้างมนุษย์ทุกชาติ สืบสายโลหิตอันเดียวกันให้อยู่ทั่วพิภพโลก และได้ทรงกำหนดเวลาและเขตแดนให้เขา แต่พระคัมภีร์สอนชัดเจนว่า มนุษย์เกิดมาอย่างไรก็จะไปอย่างนั้น คือมาตัวเปล่าและก็จะกลับไปตัวเปล่า และตลอดชีวิตที่อาศัยอยู่ในโลกนี้จะมีปัญหาเหมือนกันสิ้นคือ “พบความยุ่งยากใจอย่างสาหัส เจ็บไข้ โทโส” ดังนั้นการรู้ความจริงของชีวิตแบบนี้ก็ช่วยเตือนสติเราได้บ้างว่า พระเจ้ากำหนดชีวิตให้เราอยู่ เราทุกคนมีเวลาของตนเองในโลกนี้ เรามาตัวเปล่าก็จะไปตัวเปล่า ดังนั้นถ้าวันนี้ชีวิตของท่านอาจจะมีความโกรธ มีความเจ็บไข้ มีเรื่องที่ยุ่งกลุ่มใจบ้าง ก็ขอให้เรารู้ว่าถูกต้องแล้วเราเป็นมนุษย์แท้ๆ และอย่ารู้สึกแปลกใจหรือตกใจว่าทำไมเป็นอย่างนั้น และเมื่อเราไปในงานไว้อาลัยของผู้ที่ล่วงลับไป ก็จะช่วยเตือนใจให้เราเป็นว่า ยามที่เราตายไปหรือจากโลกนี้ไปนั้น เราไม่สามารถเอาอะไรติดตัวไปได้เลย แม้ว่าเราจะเก็บเงินทองตลอดชีวิตเชื่อมั่นมาได้ด้วยหยาดเหงื่อแรงกายของเรา หรือสิ่งนั้นเราจะรักมากที่สุด เราก็เอาไปไม่ได้

ห้า : พอใจกับสิ่งที่พระเจ้าประทานให้ ปญจ 5:18-20

-ชีวิตจะต้องเรียนรู้พอใจอยู่กับพระพรที่พระเจ้าทานให้ นั่น แม้พระเจ้าจะให้เรารู้เพียงไม่กี่วันในโลกนี้ พร้อมกับให้เรามีพระพรมากมาย

คำเทศนาเรื่อง “ อยู่ใช้ชีวิตอย่างมีคุณค่า ”

เขียนโดย อ.เรวัฒน์ เทพจักร

วันอาทิตย์ที่ 15 เมษายน 2012 เวลา 21:27 น. - แก้ไขล่าสุด วันอาทิตย์ที่ 15 เมษายน 2012 เวลา 21:29 น.

พระเจ้าสอนให้เราชื่นชมยินดีกับพระพรนั้น คือหมายถึงว่าพอใจ เรียนรู้จักความพอใจ อิ่มใจ และมีท่าทีชอบพระคุณพระเจ้าในสิ่งที่ได้รับ เช่นเดียวกับเปาโล
ฟป4: 11 ข้าพเจ้าไม่ได้บ่นถึงเรื่องความขัดสน เพราะข้าพเจ้าจะมีฐานะอย่างไรก็ตาม ข้าพเจ้าก็เรียนรู้แล้วว่าที่พอใจอยู่อย่างนั้น
ข้าพเจ้ารู้จักที่จะเผชิญกับความอดทน และรู้จักที่จะเผชิญกับความอดทนไม่ย่อท้อในกรณีใดๆ
ข้าพเจ้ารู้จักเคล็ดลับที่จะเผชิญกับความอึดท้องและความอดอยาก ความสมบูรณ์พูนสุข และความขัดสน 13 ข้าพเจ้าจงขอบคุณ
โดยพระองค์ผู้ทรงเสริมกำลังข้าพเจ้า

-ถ้าชีวิตของเราในแต่ละสัปดาห์ และงก เค็ม เราจะไม่มีโอกาสได้สัมผัสแห่งพระพรในสัปดาห์นั้นเลย แต่คนอื่นๆที่มาจากหลังก็จะมาใช้สิ่งของเหล่านั้นที่หามาได้
แล้วได้ประโยชน์อะไร ? การมัวแต่หาเงินทองและเก็บสะสมไว้ ไม่รู้จักใช้เงินทอง ไม่เอามาใช้ให้เกิดประโยชน์ วันหนึ่งเขาอาจจะไม่ได้ใช้เงินทองนั้น
นี่คือการเตือนใจเราว่า เราไม่ควรจะขี้เหนียวจนเกินไป ไม่ควรสะสมไว้จนไม่กล้าใช้เงินทอง ควรจะให้รางวัลชีวิตตัวเองบ้าง ควรจะให้ของขวัญกับตัวเอง
และใช้สมบัตินั้นเพื่อพระราชกิจของพระเจ้า ใช้รถ ใช้บ้าน ใช้ที่ทำงาน ใช้สิ่งที่มีนั้นเพื่อถวายงานแด่พระเจ้าด้วย
อย่าลืมว่า มนุษย์ทุกคนนั้นต่อให้จะมีอายุยืนยาว มีเงินทองมากมายเท่าไรก็เคยอึดใจในของเหล่านั้นเลย ดังนั้นเราจะต้องตักเตือนใจตัวเองบ่อยๆว่า ได้เท่านี้
มีแค่นี้ก็จงชอบพระคุณพระเจ้าเถิด

หก : เราทุกคนจะต้องไปที่เดียวกัน ปญจ 6:6

มนุษย์ทุกคนจะต้องตายเหมือนกันหมดสิ้น ในโลกนี้เรามีฐานะศักดิ์ต่างกัน เกิดมาในสถานะหรือสิ่งแวดล้อม วัฒนธรรมขนบธรรมเนียมที่ต่างกันไป
แต่ในสุดท้ายแล้วทุกคนก็ต้องตายเหมือนกันสิ้น จะเร็วหรือช้าแค่นั้นเอง แต่ในที่สุดทุกคนก็ต้องตายไป การตายของคริสเตียนก็เหมือนการย้ายที่อยู่ใหม่ที่ดีกว่า
เหมือนการย้ายบ้านในสลัมเข้าไปอยู่ในราชวังซึ่งดีกว่าเดิม ดังนั้นนี่คือข้อกำหนดไว้สำหรับมนุษย์แล้วว่าจะเกิดมาครั้งเดียวและตายครั้งเดียว
หลังจากนั้นก็เข้าสู่การพิพากษาโทษโดยพระเจ้า ฮบ. 9:27 มีข้อกำหนดไว้สำหรับมนุษย์ไว้แล้วว่าจะตายครั้งเดียว
และหลังจากนั้นก็จะมีพิพากษาในใจ ดังนั้นทุกครั้งที่เราเห็นคนจากไปให้เตือนใจตัวเองว่า วันหนึ่งฉันก็จะเป็นแบบนั้นด้วย
มนุษย์มาจากดินก็ต้องกลับไปสู่ดิน เราจะกลับคืนสู่พระเจ้าในสวรรค์ เราจะต้องเตรียมใจและเตรียมตัวให้พร้อมเสมอ

เจ็ด : ชีวิตของเราอยู่ในพระหัตถ์พระเจ้า ปญจ 6:10-12

ชีวิตของเราคือผลผลิตของพระเจ้า พระเจ้าปั้นแต่งชีวิตของเราขึ้นมา พระเจ้าทรงดำรงอยู่ก่อนที่เราจะมีมา ทรงรู้จักเราเป็นอย่างดี
ทรงทราบแม้กระทั่งความนึกคิด ความปรารถนา ความต้องการ นิสัยใจคอของเราเองทั้งสิ้น
มนุษย์ไม่สามารถที่จะไปได้เถียงพระเจ้าผู้มีฤทธิ์อำนาจยิ่งกว่าตนเองได้ มนุษย์ไม่ทราบแม้กระทั่งวันที่จะเกิดในโลกนี้ ไม่สามารถเลือกพ่อเลือกแม่ที่จะมาเกิดได้
หรือวันที่จะต้องสละร่างกายดินจากโลกนี้ไป ไม่รู้ว่าอะไรที่สิ่งสำคัญที่สุดของชีวิตมนุษย์ที่กำลังล่วงไปเหมือนเงา
ในความไม่เข้าใจทั้งสิ้นของมนุษย์ที่เกิดมาอยู่ในโลกใบนี้นั้น แต่เรามีพระเจ้าผู้สามารถรู้จักเรา และชีวิตของเราทุกคนไม่ว่าเขาจะเป็นใคร เขาเหล่านั้นก็อยู่ในเวลา
และอยู่ในพระหัตถ์ของพระเจ้าผู้เดียวทั้งสิ้น
เมื่อทราบเช่นนั้น ชีวิตที่อยู่ในโลกนี้ก็ต่ออยู่อย่างมีคุณค่า ให้ทุกวัน ทุกชั่วโมง ทุกนาที ทุกวินาที ผ่านไปอย่างมีคุณค่าอยู่อย่างเกิดผล อยู่อย่างถวายเกียรติ
อยู่อย่างในโลกนี้เพื่อมาเวลาหรือเหมือนหายใจทิ้งเปล่า แต่จงกลับมาแสวงหาพระเจ้าที่เที่ยงแท้ และจงดำเนินตามนั้นต่อไป ด้วยความเชื่อ และความหวัง
และความรัก และอุทิศชีวิตรับใช้พระองค์เถิด. อาเมน